

[Statsministeren.]

her og udtalt sin Anerkendelse deraf? Jeg tillader mig nu at tvivle derom, og jeg tror, der er flere end mig, der gør det. Jeg modtog en af de Dage, da Banken var lukket, et Brev fra en Arbejder her i København, som gjorde mig opmærksom paa, at „Social-Demokraten“ Lørdag den 29. September med fede Typer paa første Side havde skrevet:

„Madsen-Mygdal slog i Gaar Privatbanken ned“,

og denne Arbejder skriver saa til mig, hvad jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal citere et Par enkelte Sætninger af:

„Saafremt Statsministeren havde anbefalet Statens Støtte til Privatbanken, har jeg en til Vished grænsende Formodning om, at nævnte Organ havde skrevet omtrent saaledes: „Madsen-Mygdal tømmer Statskassen til Fordel for Privatkapitalismen.““

Det er altsaa, hvad denne jævne københavnske Arbejder, der har nøje Kendskab til „Social-Demokraten“ Skrivemaade, mener. Men „Social-Demokraten“ selv har jo en helt anden Mening. Samme Dag, jeg fik det Brev, stod der nemlig i „Social-Demokraten“:

„.....men Staunings ufortøvede energiske og dristige Indgriben rejste en offentlig Mening“

o. s. v., o. s. v. Jeg er nu ikke rigtig klar over, hvad det var, det ærede Medlems „ufortøvede Indgriben“ betød. Det ærede Medlem deltog som Partiformand i et Møde, hvori jeg gav Meddelelse om Regeringens Stilling, og hvor det ærede Medlem for øvrigt maa have misforstaaet en hel Del af, hvad der blev sagt, og saa udsendte Socialdemokratisk Forbund Dagen efter en mægtig Resolution, hvori Regeringens Optræden blev fordømt i de skrappeste vendinger. Denne Resolution er ikke uden Betydning, den har en vis Interesse, thi den viser, at hvis det ærede Medlem havde haft Magt, som han havde Agt, havde Staten nu staaet som virkelig Ejer, Leder og Financier af en stor Oliefabrik i Aarhus, en Tobaksfabrik i Viborg og et Handels- og Skibsrederi her i København, samtidig med at vi havde haft en ny Bankrekonstruktion med Statsdeltagelse af den Slags, vi har haft tilstrækkeligt af i Forvejen, og som ikke just kan siges at besidde en kvalificeret Tillid i Befolkningen. Ja, saaledes paastaar den socialdemokratiske Resolution, at en socialdemokratisk Regering vilde have baaret sig ad. Jeg er nu ikke helt

sikker paa, at den virkelig vilde have gjort det, i hvert Fald er det en Kendsgerning, at da det ærede Medlem var Regeringschef, og Revisions- og Diskontobanken, der ingenlunde var en helt lille Bank, og til hvilken der ogsaa var knyttet store Erhvervs- og Arbejderinteresser, brød sammen, afviste det ærede Medlem og hans Regering blankt enhver Form for Statsstøtte, hvad jeg mener han gjorde rigtigt i og ikke fortjener Bebrejdelse for. Men det ærede Medlem har aabenbart den Opfattelse af et Oppositionspartis Funktioner, at det altid skal fordømme Regeringens Handlinger, hvad den end foretager sig, og denne Opfattelse har i denne Sag ført det ærede Medlem ud i en Stilling, som jeg tør paastaa er ganske uforstaaelig for mange menige Socialdemokrater, som tværtimod finder, at Regeringen i denne Sag har handlet rigtigt. Selvfølgelig skal Socialdemokratiet som Oppositionsparti indtage en kritisk Holdning overfor Regeringen, det følger af sig selv, men en lille Smule Konsekvens i Angrebene vilde neppe være til Skade, navnlig ikke for Partiet selv.

Det radikale Parti indtager i saa Henseende en heldigere Stilling. For en Gangs Skyld anerkender det radikale Parti, at Regeringen handlede rigtigt; Partiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, rettelig formelig en Tak til mig for den Stilling, Regeringen havde indtaget. At dette har kostet det ærede Medlem en stor Overvindelse, forstaar jeg godt, og bl. a. forstaar jeg det ogsaa af de mange forskellige Forbehold, der blev knyttet til denne Tak, men en Tak var det dog, og det er noget, Regeringen ikke er forvænt med fra den Kant; derfor bør det ogsaa noteres, at det radikale Partis Ordfører har takket Regeringen.

Derimod kunde det ærede Medlem Hr. Christmas Møller desværre ikke, hvad jeg oprigtigt havde haabet, anerkende Regeringens Holdning; det ærede Medlem ønskede ikke just at dadle Regeringen, men der var dog en Del denne Sag vedrørende, som det ærede Medlem fandt sig foranlediget til at give en længere Forklaring af. Det, der tyngede det ærede Medlem, var aabenbart den Henvendelse, som det konservative Folkeparti paa et vist Tidspunkt under Bankens Lukning rettede til Regeringen. Jeg skal slet ikke komme nærmere ind paa dette mere velmente end egentlig gennemtænkte Forslag; jeg ønsker kun at sige til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der i den senere Tid næsten daglig har fundet Lejlighed til